

תוצאות מהשפעת הנגינה

נקודה חשובה נוספת שחייבים להזכיר כאן היא ההשפעה הניכרת בשעת הנגינה שבאה מכח המוסיקה. יש בידי רשימה ארוכה שמצאתי בעיתונים משנות ה-50 של מעשים של אלימות והתפרעות בהופעות של זמרי רוק בכל העולם. אין לחשוב שכל זה קרה במקרה ובלא כוונה של הנגנים, כי באמת הם יודעים בדיוק איך לעשות באופן מכוון אוריה של היסטריה בתוך הקהל. כך מעיד בשנת 67 ג'ון פיליפס, מהלהקה האמריקאית "האבות והאמהות" [The Mamas and the Papas]: "אנחנו יודעים איך לעשות כן. וכולם יודעים איך לעשות את זה." הכל תלוי בשליטת הנגנים על המקצבים, בפרט בתופים, וכבר הבאנו לעיל שהמקור של מקצבי הרוק בא מהכושים שהיו משתמשים בהם בוודו הטמא שלהם. כדי להוכיח את דבריו, פיליפס וחבריו עשו מעשה בהופעה בעיר פיניקס – כדי להראות שהם באמת יודעים לעשות את זה – ע"י צירוף של כמה מקצבים הם השפיעו על הקהל להשתולל ולהקים מהומות.

כן עשו הלהקה "האבנים המתגלגלות" [The Rolling Stones] מעשה דומה בשנת 69 בנגינת שיר אחד שגרם לקבוצה של פרחחים להשתולל באלימות נגד כל הקהל והרגו כמה אנשים. הנגנים לא התייחסו לזה ואפילו סרבו להופיע אח"כ בבית המשפט. לאחר מכן אמר ראש הלהקה, מיק ג'אגר: "משהו כזה קורה כל פעם שאני מנגן את השיר הזה."

אולי אנחנו יכולים להגיד שזה לא קורה אצלנו, אבל זה רק מפני כמה סיבות ברורות – 1. כי קהל חרדי, אפילו משולי המחנה מחונך

הרבה יותר מקהל של גוים או חילונים, ויש להם מעצורים למנוע התפרקות כזאת בציבור. 2. המילים של השירים החרדיים הם בניגוד לרוח של המוסיקה הפראית. 3. הנגנים החרדים אינם רוצים שיהיו הפרעות כאלה, כי אז הרבנים יאסרו אותם לגמרי.

אין לחשוב שלא היו מעשים שנגרמו ליחידים ולרבים בהשפעת הנגינה בציבור שלנו. הדבר ניכר יותר בערבי שירה, ששם באים לעשות לילה של כיה ובידור בדוקא, ומתכנסים ביחד כל שולי המחנה של הציבור החרדי, ולפעמים גם בחורים ובחורות ביחד רח"ל. בגוש קטיף היה מעשה בבחורים שפשטו את החולצות וזרקו אותם לעבר התזמורת. כך עושים הגוים תמיד בהופעות כאלה, והרבה יותר מזה מפני השפעת המוסיקה של פריצות.

כדאי להזכיר עוד פעם את דברי החכם היווני אפלטון שהם כל כך נוגעים לדורנו:

”מתוך טיפשות הם רימו את עצמם לחשוב שלא היה טוב או רע במוסיקה – והחליטו על הטוב והרע לפי ההנאה שקיבלו ממנה. ע”י יצירותיהם ודעותיהם הם הדביקו את המון העם לחשוב את עצמם להיות שופטים הגונים .... ובסוף, התכלית לא היתה עצם המוסיקה, אלא לעשות שם של הפקרות מתוחכמת ורוח של עבריינות.”